

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ - ଅଙ୍କ ଉଣଷଠି

ଅକ୍ତିମ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଗୁପ୍ତଦର ଉଦ୍ଘାଟନ: ଯିହୁଦା ଗୋଷ୍ଠୀର ସିଂହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶିଖରସ୍ଥ ମୁଦ୍ରାମୋଚନ

Jeff Pippenger

2024-01-23

ଅନୁଗ୍ରହର ସୁଯୋଗ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ, ଯିହୁଦା ଗୋଷ୍ଠର ସିଂହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶେଷ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଗୁପ୍ତରହସ୍ୟ ମୁକ୍ତ କରାଯାଏ; ଏବଂ ସେହି ମୁକ୍ତିକରଣ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉଥିବା ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧିକୁ ବୁଦ୍ଧିମାନମାନେ ବୁଝନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ସେହି ସମୟରେ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ବିଷୟମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଅଂଶ ଉପରେ ଆଲୋଚନା ପାତ କରନ୍ତି।

ଏଠାରେ ଜ୍ଞାନ ଅଛି। ଯାହାଙ୍କର ବୁଝାମଣା ଅଛି, ସେ ପଶୁର ସଂଖ୍ୟା ଗଣନା କରନ୍ତୁ; କାରଣ ଏହା ମଣିଷର ସଂଖ୍ୟା; ଏବଂ ତାହାର ସଂଖ୍ୟା ହେଉଛି ଛଅ ଶତ ଷାଷ୍ଠି ଛଅ। ... ଏବଂ ଏଠାରେ ସେହି ମନ ଅଛି, ଯାହାଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଅଛି। ସେହି ସାତଟି ମୁଣ୍ଡ ସାତଟି ପର୍ବତ, ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ବସିଛି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 13:18, 17:9।

“କଳିସିଆ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯାଉଥିବା ଶେଷ ଶକ୍ତି, ମେଷଶାବକ ସଦୃଶ ଶିଙ୍ଘ ଥିବା ଗୋଟିଏ ପଶୁ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକାକୃତ ହୋଇଥିଲା,” ସେହି ହେଉଛି ଯୁଦ୍ଧରାଷ୍ଟ୍ର। ଏହା ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଷଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟ, ଏବଂ ଏହାର ରାଜ୍ୟ-ଗଠନ ସେହି ଏକେଇ ଗଠନ (ପ୍ରତିମା) ଅଟେ, ଯେପରି ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପଞ୍ଚମ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା। ଏହା କଳିସିଆ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ଶାସନ କରୁଥିବା ଏକ ରାଜ୍ୟରେ ପରିଣତ ହୁଏ, ଏବଂ ପରେ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ସେହି ଏକେଇ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରେ। କଳିସିଆ ଓ ରାଜ୍ୟର ସଂଯୋଗ ଶୀଘ୍ର-ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଯୁଦ୍ଧରାଷ୍ଟ୍ରରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବିକଶିତ ହୁଏ।

“‘ପଶୁର ପ୍ରତିମା’ ବିମୁଖ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ସେହି ରୂପକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ମତବାଦଗୁଡ଼ିକୁ ବଳପୂର୍ବକ ଲାଗୁ କରିବା ପାଇଁ ନାଗରିକ ଶକ୍ତିର ସାହାଯ୍ୟ ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବେ ସେତେବେଳେ ବିକଶିତ ହେବ। ‘ପଶୁର ଚିହ୍ନ’ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିଭାଷିତ ହେବାକୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଛି।” The Great Controversy, 445.

ପଶୁର ପ୍ରତିମା ଏବଂ ପଶୁର ଚିହ୍ନ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ପ୍ରତୀକ; ତଥାପି ରବିବାର ନିୟମରେ ହିଁ ପଶୁର ପ୍ରତିମା ତାହାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିକାଶକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରେ।

“ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ରବିବାର-ପାଳନକୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରାଯିବା, ପୋପଚକ୍ର—ଅର୍ଥାତ୍ ପଶୁର—ଉପାସନାକୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରାଯିବା ଅଟେ। ଯେମାନେ ଚତୁର୍ଥ ଆଜ୍ଞାର ଦାବିଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝି, ସତ୍ୟ ସତ୍ୟର ସ୍ଥାନରେ ମିଥ୍ୟାକୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ, ସେମାନେ ଏହିପରି ସେହି ଶକ୍ତିକୁ ସମ୍ମାନାର୍ପଣ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହାର ଅଧିକାରଦ୍ୱାରା ମାତ୍ର ଏହା ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି। କିନ୍ତୁ ଧର୍ମୀୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ଲୌକିକ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରାଇବାର ସେହି କାର୍ଯ୍ୟରେ, ମଣ୍ଡଳୀମାନେ ସ୍ୱୟଂ ପଶୁର ଗୋଟିଏ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଗଠନ କରିବେ; ଏହିପରି, ଯୁଦ୍ଧରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାର-ପାଳନକୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରାଯିବା, ପଶୁ ଓ ତାହାର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିର ଉପାସନାକୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରାଯିବା ହେବ।” The Great Controversy, 448, 449.

ରବିବାର ନିୟମ ପ୍ରବଳ ହେବା ସମୟରେ, ଯୁଦ୍ଧରାଷ୍ଟ୍ରର ସଂବିଧାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପତନ କରାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ସେହି ଜାତି ଧର୍ମନିଷ୍ଠରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଯାଇଥାଏ। ତାହାପରେ, ଶୟତାନଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧୀନରେ ଯୁଦ୍ଧରାଷ୍ଟ୍ର ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ସେହି ଏକେ ଚର୍ଚ୍ଚ-ଏବଂ-ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଶାଳନାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରେ, ଯାହା କି ଏମାତ୍ର ଯୁଦ୍ଧରାଷ୍ଟ୍ରରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି। ବିଶ୍ୱ ସରକାର ହେଉଛି ଜାତିସଂଘ, ଏବଂ ଏହି ସମ୍ପର୍କ ଉପରେ ଶାସନ କରୁଥିବା ଚର୍ଚ୍ଚ ହେଉଛି ରୋମୀୟ ଚର୍ଚ୍ଚ।

“ବିଶ୍ୱ ଝଡ଼, ଯୁଦ୍ଧ ଏବଂ ବିରୋଧରେ ପରିପୁଷ୍ଟ ଅଟେ। ତଥାପି ଗୋଟିଏ ମୁଣ୍ଡ —ପୋପୀୟ ଶକ୍ତି—ଅଧୀନରେ, ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ର ସାକ୍ଷୀ ମାନଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିରେ ପ୍ରକାଶିତ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ଏକତ୍ରିତ ହେବେ।”
Testimonies, volume 7, 182.

ଭବିଷ୍ୟବାଣୀରେ ପଶ୍ଚିମ ପ୍ରତିମା ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିବା ଚର୍ଚ୍ଚ ଓ ରାଜ୍ୟର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ସର୍ପ, ପଶୁ ଓ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟବୃତ୍ତାଙ୍କର ଏକ ତ୍ରିମୁଖୀ ସଂଘଟନ ଅଟେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ସତରହ ଅଧ୍ୟାୟର ଦଶ ରାଜା, ଯେଉଁମାନେ ସପ୍ତମ ମୁଣ୍ଡ, ସେମାନେ ସର୍ପର ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି।

“ରାଜାମାନେ, ଶାସକମାନେ ଓ ରାଜ୍ୟପାଳମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରତିଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଚିହ୍ନ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ସେହି ଅଜଗରରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛନ୍ତି, ଯେ ସନ୍ତମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ—ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯାଶୁଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଧାରଣ କରନ୍ତି—ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯାଏ।”
Testimonies to Ministers, 38.

“ଦଶ ରାଜା” ସଂଯୁକ୍ତ ଜାତିସଂଘକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହାର ଧର୍ମ ହେଉଛି ଆତ୍ମବାଦ; ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟବୃତ୍ତାର ଧର୍ମ ହେଉଛି ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ; ଓ ପଶ୍ଚିମ ଧର୍ମ ହେଉଛି କାଥୋଲିକବାଦ, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟଧର୍ମର ଏକ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତିରେ ଆବୃତ୍ତ ଆତ୍ମବାଦ ମାତ୍ର।

“ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଲଂଘନ କରି ପାପାସକ୍ତାର ପ୍ରତିଷ୍ଠାକୁ ବଳବତ୍ କରୁଥିବା ଆଜ୍ଞାହୀନ, ଆମ ଜାତି ନିଜକୁ ଧର୍ମପରାୟଣତାଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିଦେବ। ଯେତେବେଳେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଧର୍ମ ଖାଇକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ରୋମୀୟ ଶକ୍ତିର ହାତ ଧରିବା ପାଇଁ ନିଜ ହାତ ବଢ଼ାଇବ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଅତଳଗର୍ଭକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଆତ୍ମବାଦ ସହିତ ହସ୍ତମିଳାପ କରିବ, ଯେତେବେଳେ ଏହି ତ୍ରିବିଧି ଏକତାର ପ୍ରଭାବାଧୀନ ହୋଇ ଆମ ଦେଶ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଓ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଶାସନରୂପେ ନିଜ ସଂବିଧାନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବ ଏବଂ ପାପାସକ୍ତାର ମିଥ୍ୟାବାଦ ଓ ଭ୍ରମବିଭ୍ରାନ୍ତିର ପ୍ରଚାର ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ଜାଣିପାରିବୁ ଯେ ଶତାବ୍ଦୀର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାର୍ଯ୍ୟସାଧନର ସମୟ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି ଏବଂ ଶେଷ ସମୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ।”
Testimonies, volume 5, 451.

ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ ନାଗ, ପଶୁ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟବୃତ୍ତାଙ୍କର ତ୍ରିବିଧି ଏକତା ସଂପନ୍ନ ହୁଏ। ତାହାପରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ବିଶ୍ୱକୁ ସଂଯୁକ୍ତ ଜାତିସଂଘର ଏକ-ବିଶ୍ୱ ସରକାରକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରେ, କାରଣ ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ ବିଶ୍ୱ ଏକ ମହା ସଙ୍କଟରେ ନିସ୍ତପ୍ତ ହୋଇଯାଏ, ଯେପରି ଇସ୍ଲାମ ସୂର୍ଯ୍ୟ-ଉପାସନାକୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରାଯାଇବା ପାଇଁ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଉପରେ ବିଚାର ଆଣେ। ତାହାପରେ ଶୈତାନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଛଦ୍ମରୂପ ଧାରଣ କରି ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ, ଏବଂ ଯେପରି ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ବିଶ୍ୱକୁ କଳିସିଆ ଓ ରାଜ୍ୟର ଏକ-ବିଶ୍ୱ ମିଶ୍ରଣକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରେ, ସେପରି ସେ ବିଶ୍ୱକୁ ବିଶ୍ରାମର ଦିନ ଭାବେ ରବିବାରକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ବାଧ୍ୟ କରେ। ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଯେ ପରୀକ୍ଷାର ସେହି ଏକେଇ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଘଟିଛି, ପରେ ସେହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ଉପରେ ଆଣାଯାଏ।

“ବିଦେଶୀ ଜାତିମାନେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନତାକୁ ଅନୁସରଣ କରିବେ। ସେ ଯଦିଓ ଅଗ୍ରଗାମୀ ହୁଏ, ତଥାପି ସମାନ ସଙ୍କଟ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିବା ଆମ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସିପଡ଼ିବ।” Testimonies, volume 6, 395.

ଜାତୀୟ ଧର୍ମତ୍ୟାଗ ପରେ ଜାତୀୟ ବିନାଶ ଆସେ—ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶ ଉପରେ ସେତେବେଳେ ପ୍ରୟୋଗ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଦିନକୁ ଉପାସନାର ଦିନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି। ଚୀନ୍ତର ହେଉଥିବା ଏହି ସଙ୍କଟ ହେଉଛି ସେହି “ଏକ ଘଣ୍ଟା”, ଯେଉଁଥିରେ ସେହି ଦଶ ରାଜା “ପାପପୁରୁଷ” ପୋପଙ୍କ ସହ ଶାସନ କରନ୍ତି। ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ସପ୍ତମ ରାଜ୍ୟକୁ ପାପାଳ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱକୁ ହସ୍ତେ ସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ହେଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ଏହି ବିଶ୍ୱାସକୁ ନେଇ ଚାଲିତ ହେଲେ ଯେ ଇସ୍ଲାମ ବିରୋଧରେ ଚୀନ୍ତର ହେଉଥିବା ଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରତିରୋଧରେ ବିଶ୍ୱକୁ ଏକତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ପାପାସକ୍ତ ନୈତିକ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ଆବଶ୍ୟକ। 1798 ମସିହାରେ, United Nations ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇତିହାସରେ ପ୍ରବେଶ କରିନଥିଲା।

ତୁମେ ଯେ ଦଶଟି ଶୁକ୍ଳ ଦେଖିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ଦଶ ରାଜା; ସେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ରାଜ୍ୟ ପାଇନାହାନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ପଶୁ ସହିତ ଏକ ଘଣ୍ଟ । ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜାମାନଙ୍କ ଭଳି ଅଧିକାର ପାଆନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ର ଏକେ ମନ; ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ଶକ୍ତି ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପଶୁଙ୍କୁ ଦେଇଦେବେ । ସେମାନେ ମେମ୍ବରାଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ, ଏବଂ ମେମ୍ବରା ସେମାନଙ୍କୁ ଜୟ କରିବେ; କାରଣ ସେ ପ୍ର ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ର ପ୍ର ଭୃତ୍ୟ ଓ ରାଜାମାନଙ୍କ ର ରାଜା; ଏବଂ ଯେମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଆହୁତ, ମନୋନୀତ, ଓ ବିଶ୍ୱ ସ୍ତ । ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ 17:12-14।

ଯେପରି ପୋପଙ୍କ ସହିତ ସଦା ସର୍ବଦା ଏମିତି ହୋଇଆସିଛି, ରାଜାମାନେ ହିଁ ପାପାସୀକୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଇବେ; ଏବଂ ମେମ୍ବରାଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବାମାନେ ସେହି ଦଶ ରାଜା ହେଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହା "ପାପର ମନୁଷ୍ୟ"ଙ୍କ ଆଦେଶରେ କରୁଛନ୍ତି । "ପାପର ମନୁଷ୍ୟ" ହେଉଛନ୍ତି ସେହି "ମନୁଷ୍ୟ" ମଧ୍ୟ, ଯାହାଙ୍କୁ ଯିଶାୟାର ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସାତଟି କଳିସିଆ ଦୃଢ଼ରୂପେ ଧରି ରହେ ।

ଏବଂ ସେହି ଦିନ ସାତ ଜଣୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଜଣେ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଧରି କହିବେ, ଆମେ ଆମର ନିଜ ଅନ୍ନ ଖାଇବୁ, ଏବଂ ଆମର ନିଜ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିବୁ; କେବଳ ଆମକୁ ତୁମ ନାମରେ ଡାକାଯାଉ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଆମର ନିନ୍ଦା ଦୂର ହେଉ । ସେହି ଦିନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶାଖା ସୁନ୍ଦର ଓ ଗୌରବମୟ ହେବ, ଏବଂ ପୃଥିବୀର ଫଳ ଇସ୍ରାଏଲର ଯେମାନେ ଉଦ୍ଧାରପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଓ ଶୋଭନ ହେବ । ଯିଶାୟ 4:1, 2.

"ସାତ ନାରୀ" ଏହାଙ୍କୁ ସୁଚାଏ ଯେ ପାପାସନ (ପାପର ପୁରୁଷ) ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଜାତିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେପରି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ରଖିଛି, ସେପରି ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ କଳିସିଆମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ରଖିଛି । କଳିସିଆମାନେ ଯେ "ନିନ୍ଦା"କୁ ଏଡ଼ାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ସେହି "ନିନ୍ଦା" ହେଉଛି ରବିବାର ଉପାସନା କରିବାର ଦାବିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାର "ନିନ୍ଦା" । ବିଶ୍ୱସ୍ତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧ ପାଳକମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱସ୍ତ୍ରତାର କାରଣରେ ନିର୍ଯ୍ୟାତିତ ହେବେ, ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଦିନ ପାଳନ କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବ । ଯୁଦ୍ଧରାଷ୍ଟ୍ର ଦ୍ୱାରା ପାପାସନ ଓ ଜାତିସଂଘ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ଚୁକ୍ତି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଏ, ତାହା ହେଉଛି—ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଇସ୍ରାଏଲ ବିରୋଧୀ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ବିଶ୍ୱକୁ ନେତୃତ୍ୱ ଦେବା ପାଇଁ ପାପର ପୁରୁଷର ନୈତିକ ଅଧିକାର ହିଁ ଆବଶ୍ୟକ ।

କିନ୍ତୁ ସମୟ ଓ ରତ୍ନସମୃଦ୍ଧରେ, ହେ ଭାଇମାନେ, ତୁମମାନଙ୍କୁ ଲେଖିବା ପାଇଁ ମୋର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । କାରଣ ତୁମେ ସ୍ୱୟଂ ଭଲଭାବେ ଜାଣ ଯେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିନ ରାତ୍ରିରେ ଚୋର ଆସିବା ପରି ଆସେ । କାରଣ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିବେ, "ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପତ୍ତା," ସେତେବେଳେ ଗର୍ଭବତୀ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରସବବେଦନା ଆସିପଡ଼ିବା ପରି ହଠାତ୍ ବିନାଶ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସିପଡ଼ିବ; ଏବଂ ସେମାନେ କେବେହେଲେ ମଧ୍ୟ ପଳାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ, ହେ ଭାଇମାନେ, ତୁମେ ଅକ୍ଷୟରେ ନୁହଁ, ଯେ ସେହି ଦିନ ଚୋର ପରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବ । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଆଲୋକର ସନ୍ତାନ ଓ ଦିନର ସନ୍ତାନ; ଆମେ ରାତ୍ରିର ନୁହଁ, କିମ୍ବା ଅକ୍ଷୟର ନୁହଁ । 1 ଥେସଲନୀକୀୟ 5:1-5।

ବାଇବେଲୀୟ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଦ୍ୱାରା "ଶାନ୍ତି ଓ ସୁରକ୍ଷା" ବାର୍ତ୍ତା, ଯାହାକୁ ସଦା ଏକ ମିଥ୍ୟା ବାର୍ତ୍ତା ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ସେହିପରି ଏକ ସମୟପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ମାତ୍ର ଯୁକ୍ତିସଂଗତ, ଯେତେବେଳେ ଶାନ୍ତି ଓ ସୁରକ୍ଷା ନଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ଶାନ୍ତି ଓ ସୁରକ୍ଷା ବିଦ୍ୟମାନ ଥାଏ, ସେତେବେଳେ "ଶାନ୍ତି ଓ ସୁରକ୍ଷା" ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ନଥାଏ । ଇସ୍ରାଏଲ ସମସ୍ତ ଶାନ୍ତି ଓ ସୁରକ୍ଷାକୁ ଦୂର କରିଦିଏ । ସେହି ମିଥ୍ୟା ବାର୍ତ୍ତା ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ "ଆକସ୍ମିକ ବିନାଶ" ଏମିତି ଏକ ବିନାଶ, ଯାହା କ୍ରମେ ତୀବ୍ରତର ହୁଏ, କାରଣ ତାହା "ପ୍ରସବ ବେଦନା"ରେ ଥିବା "ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ" ପରି । ତୃତୀୟ ସନ୍ତାନ ପ୍ରଥମ ପ୍ରସବ ବେଦନା ଥିଲା September 11, 2001.

ଏଲିୟା ଏବଂ ଯୋହନ ବସ୍ତ୍ର ଶ୍ରେଣୀ ଦାତାଙ୍କ ର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ଶାନ୍ତିର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରେ ପାପାସନ 1ୟ ଶକ୍ତିର ଛଳନା ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି । ଯେତେବେଳେ ଆହାବ ଏଲିୟାଙ୍କ ର ଦେବତାହିଁ ସତ୍ୟ ଦେବତା ବୋଲି ଯିଜେବେଲଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେବା ପାଇଁ ସାମାରିୟାକୁ ଫେରିଲେ, କାରଣ ସେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅଗ୍ନି ଅବତରଣ କରାଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଆହାବ ବୁଝିଲେ ଯେ ଏଲିୟା ପ୍ରତି ନିଜର ଘୃଣା ବିଷୟରେ ଯିଜେବେଲ ତାଙ୍କୁ ଛଳନା କରିଥିଲେ । ସେହି ଘୃଣା ଏବଂ ଛଳନା ତାହାବେଳେ ମଧ୍ୟ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ହେରୋଦ ନିଜ ଜନ୍ମଦିନର ଭୋଜରେ ସାଲୋମୀଙ୍କୁ ନିଜ ରାଜ୍ୟ ର ଅଧିକାର ଦେବାକୁ

ପ୍ର ତିଜ୍ଞ । କଲେ। ସାଲୋମୀ ହେରୋଦିୟାଙ୍କ ର କନ୍ୟା । ଥିଲେ; ଏହିପରି ହେରୋଦ ନାଗ ଥିଲେ, ହେରୋଦିୟା ପାପାଦ୍ ଥିଲେ, ଏବଂ ସାଲୋମୀ ମିଥ୍ୟା । ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ଵ ଛ । ଥିଲେ।

ଏହି କାହାଣୀରେ ସାଲୋମୀଙ୍କ ନୃତ୍ୟର ଭ୍ରମୋତ୍ପାଦକ ଶକ୍ତିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ହେରୋଦଙ୍କୁ (ଦଶ ରାଜାଙ୍କୁ) ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଅର୍ଦ୍ଧାଂଶ ଗୋଟିଏ ଚର୍ଚ୍ଚକୁ (ଗୋଟିଏ ସ୍ତ୍ରୀକୁ) ସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରାଗଲା। ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ (ସାଲୋମୀ) ତାଙ୍କ ମାତାଙ୍କ (କାଥଲିକ ଧର୍ମପରମ୍ପରାର) ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅଧୀନରେ ଥିଲେ, ଏବଂ ହେରୋଦ ବହୁତ ଦେରେ ଜାଣିଲେ ଯେ ଯୋହନଙ୍କ ପ୍ରତି ହେରୋଦିଆଙ୍କ ମନୋଭାବ, ଏଲିୟାଙ୍କ ପ୍ରତି ଇଜେବେଲଙ୍କ ମନୋଭାବ ସହ ସମାନ ଥିଲା। ଉଭୟ ଘଟଣାରେ, ସ୍ଵାଧୀନ-ପାଳକମାନେ ମରିବାକୁ ହେବ।

ଇସ୍ଲାମ କ୍ରମଶଃ, କିନ୍ତୁ ହୁତଗତିରେ, ପୃଥିବୀରୁ ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପତ୍ତାକୁ ଅପସାରଣ କରୁଛି, ଏବଂ ଏହିପରି କରିବାରେ ମାନବଜାତିକୁ ଇସ୍ଲାମର ବିରୋଧରେ ଏକତ୍ର କରୁଛି। ଇସ୍ଲାମର ହୁତଗତିରେ ତୀବ୍ରତର ହେଉଥିବା ଯୁଦ୍ଧକାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ଵବ୍ୟାପୀ ପଶୁର ପ୍ରତିମା ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଉଥିବା ଯୁଦ୍ଧକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରେ। ଯେ ଠକେଇ ଜଗତର ଉପରେ (ଦଶ ରାଜାଙ୍କ ଉପରେ) ଆଶାଯାଏ, ସେହି ଠକେଇ ଯୁଦ୍ଧରାଷ୍ଟ୍ର (ସାଲୋମୀ) ଦ୍ଵାରା ଆଶାଯାଏ, ଏବଂ ତାହା ଜଗତକୁ ଏହି ବିଶ୍ଵାସ କରାଇଥାଏ ଯେ, ସେମାନେ ଇସ୍ଲାମର ବିରୋଧରେ ନିଶ୍ଚୟ ଏକତ୍ରିତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଳମ୍ବରେ ଜାଣିପାରନ୍ତି ଯେ, ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା କେବଳ ସ୍ଵାଧୀନ ପାଳନକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଦେବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହେବାକୁ ଥିବା ଏକ ଚାଳ ମାତ୍ର ଥିଲା। ଏହି ଠକେଇ ସେହି କାରଣମାନଙ୍କର ଏକ ଅଂଶ, ଯାହା ପାଇଁ ଦଶ ରାଜା ସେହି ବେଶ୍ୟାକୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି, ଯଦ୍ୟପି ତାପର ଅଧୀନରେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ତାଙ୍କର ସପ୍ତମ ରାଜ୍ୟ ଦେବାକୁ ସମ୍ମତ ହୋଇଥିଲେ।

ଏବଂ ତୁମେ ଯେ ଦଶଟି ଶିଙ୍ଘ ପଶୁ ଉପରେ ଦେଖିଲା, ସେମାନେ ସେହି ବେଶ୍ୟାକୁ ଘୃଣା କରିବେ, ଏବଂ ତାହାକୁ ଉଜାଡ଼ ଓ ନଷ୍ଟ କରିଦେବେ, ତାହାର ମାଂସ ଭକ୍ଷଣ କରିବେ, ଏବଂ ତାହାକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦହନ କରିଦେବେ। କାରଣ ପରମେଶ୍ଵର ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ, ଏକମତ ହେବା ପାଇଁ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ରାଜ୍ୟ ପଶୁକୁ ଦେଇଦେବା ପାଇଁ, ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଏହା ରଖିଦେଇଛନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 17:16, 17.

ସଂଯୁକ୍ତ ଜାତିସଂଘର ଗ୍ଲୋବାଲିଷ୍ଟମାନେ କେବଳ ପୃଥିବୀର "ରାଜାମାନେ" ମାତ୍ର ନୁହେଁ, ବରଂ ସେମାନେ "ବଣିକମାନେ" ଭାବେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରାଯାଇଛନ୍ତି; ଏହିପରି ଗ୍ଲୋବାଲିଷ୍ଟମାନେ ରାଜନୈତିକ ଓ ଆର୍ଥିକ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ନିଏ ଗଠିତ। ଯେ ଦୃଢ଼ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସପ୍ତଦଶ ଓ ଅଷ୍ଟାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଦର୍ଶନ ଯୋହନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଣିଥିଲେ, ସେଥିର କାରଣ ହେଲା ଯୋହନଙ୍କୁ ତୀରର ମହା ବେଶ୍ୟାର ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡ ଦେଖାଇବା। ଗ୍ଲୋବାଲିଷ୍ଟମାନଙ୍କର ଉଭୟ ବର୍ଗ ପାପାସିର ମୁଦ୍ରା ପାଇଁ ଶୋକ କରନ୍ତି।

ଏହିକାରଣରୁ ତାହାର ମହାମାରୀଗୁଡ଼ିକ ଏକ ଦିନରେ ଆସିପହଞ୍ଚିବ—ମୁଦ୍ରା, ଶୋକ, ଏବଂ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ; ଏବଂ ସେ ଅଗ୍ନିଦ୍ଵାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଦସ୍ତ ହେବ; କାରଣ ଯେ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର ତାହାର ବିଚାର କରନ୍ତି, ସେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ। ଏବଂ ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନେ, ଯେମାନେ ତାହା ସହିତ ବ୍ୟଭିଚାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାହା ସହିତ ଭୋଗବିଳାସରେ ବାସ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ତାହାର ଦହନର ଧୂଆଁକୁ ଦେଖିବେ, ସେତେବେଳେ ତାହା ପାଇଁ କାନ୍ଦିବେ ଏବଂ ବିଳାପ କରିବେ, ତାହାର ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଭୟରୁ ଦୂରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ କହିବେ, ହାୟ, ହାୟ, ସେହି ମହାନ ନଗରୀ ବାବିଲୋନ, ସେହି ପ୍ରବଳ ନଗରୀ! କାରଣ ଏକ ଘଣ୍ଟାରେ ତୁମର ବିଚାର ଆସିପହଞ୍ଚିଲା। ଏବଂ ପୃଥିବୀର ବ୍ୟାପାରୀମାନେ ତାହାକୁ ନେଇ କାନ୍ଦିବେ ଓ ଶୋକ କରିବେ; କାରଣ ଆଉ କେହି ସେମାନଙ୍କର ପଶ୍ୟସାମଗ୍ରୀ କ୍ରୟ କରେନାହିଁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:8-11।

ବ୍ୟାପାରୀମାନେ ଓ ରାଜାମାନେ ଉଭୟେ ଦୂରେ ଠିଆ ହୋଇ "ହାୟ, ହାୟ" ବୋଲି କାନ୍ଦନ୍ତି। ଗ୍ରୀକ ଭାଷାର "alas" ଶବ୍ଦଟି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ "woe" ଭାବେ ଅନୁଦିତ ହୋଇଛି।

ଏବଂ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଏବଂ ସ୍ଵର୍ଗର ମଧ୍ୟଭାଗ ଦେଇ ଉଡୁଥିବା ଜଣେ ଦୃଢ଼ ଶୁଣିଲି, ସେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ କହୁଥିଲେ, ହାୟ, ହାୟ, ହାୟ, ପୃଥିବୀର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ପାଇଁ, କାରଣ ଯେ ତିନିଜଣ ଦୃଢ଼ଙ୍କର ତୁରୀର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଵର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧ୍ଵନିତ ହେବାକୁ ବାକୀ ଅଛି! ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 8:13।

ତିନିଟି “ହାୟ” ପଞ୍ଚମ, ଷଷ୍ଠ ଓ ସପ୍ତମ ତୁରୀଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଇସ୍ଲାମର ପ୍ରତୀକ ଅଟନ୍ତି। ଅଠାରେ ଅଧ୍ୟାୟରେ ରାଜାମାନେ, ବ୍ୟାପାରୀମାନେ ଓ ଜାହାଜମାଲିକମାନେ ସମସ୍ତେ “ହାୟ, ହାୟ” ବୋଲି ତିନିଥର ଚିତ୍କାର କରନ୍ତି।

ଏବଂ ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ତାହା ସହ ବ୍ୟଭିଚାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାହା ସହ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟଭୋଗରେ ବସବାସ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ତାହାର ଦହନର ଧୂଆଁ ଦେଖି ତାହା ପାଇଁ ବିଳାପ କରିବେ ଓ ଶୋକ କରିବେ; ତାହାର ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଭୟରେ ଦୂରେ ଠିଆ ହୋଇ କହିବେ, ହାୟ, ହାୟ, ସେହି ମହାନଗର ବାବିଲୋନ, ସେହି ପରାକ୍ରମଶାଳୀ ନଗର! କାରଣ ଏକ ଘଣ୍ଟାରେ ତୁମର ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡ ଆସିପହଞ୍ଚିଲା। ... ଏହି ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁର ବ୍ୟାପାରୀମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ତାହା ବ୍ୱାରା ଧନୀ ହୋଇଥିଲେ, ତାହାର ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଭୟରେ ଦୂରେ ଠିଆ ହୋଇ, କାନ୍ଦିବେ ଓ ବିଳାପ କରିବେ, ଏବଂ କହିବେ, ହାୟ, ହାୟ, ସେହି ମହାନଗର, ଯାହା ସୁନ୍ନୀ ଶଶବସ୍ତ୍ର, ବୈଗଣୀ ଓ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଥିଲା, ଏବଂ ସୁନା, ମୂଲ୍ୟବାନ ପଥର ଓ ମୁକ୍ତାବ୍ୱାରା ଅଲଙ୍କୃତ ହୋଇଥିଲା! କାରଣ ଏକ ଘଣ୍ଟାରେ ଏତେ ମହାନ ସମ୍ପଦ ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା। ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାହାଜର ଅଧିନାୟକ, ଓ ଜାହାଜମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଯାତ୍ରୀବଳ, ଓ ନାବିକମାନେ, ଏବଂ ସମୁଦ୍ରମାର୍ଗରେ ବ୍ୟାପାର କରୁଥିବା ଯେତେ ଲୋକ, ସେମାନେ ଦୂରେ ଠିଆ ହେଲେ, ଏବଂ ତାହାର ଦହନର ଧୂଆଁ ଦେଖି ଚିତ୍କାର କରି କହିଲେ, କେଉଁ ନଗର ଏହି ମହାନଗର ସଦୃଶ! ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ମୁଣ୍ଡରେ ଧୂଳି ଫିଙ୍ଗିଦେଲେ, ଏବଂ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ଓ ବିଳାପ କରି କହିଲେ, ହାୟ, ହାୟ, ସେହି ମହାନଗର, ଯାହାର ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୱାରା ସମୁଦ୍ରରେ ଜାହାଜ ଥିବା ସମସ୍ତେ ଧନୀ ହୋଇଥିଲେ! କାରଣ ଏକ ଘଣ୍ଟାରେ ସେ ଶୂନ୍ୟପ୍ରାୟ କରାଯାଇଛି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:9-10, 15-19।

ଯେ “ଘଣ୍ଟା”ରେ ପାପସତ୍ତା ଉପରେ ବିଚାର ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ, ସେହି “ଘଣ୍ଟା” ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଏଗାରର “ଘଣ୍ଟା” ଅଟେ, ଅର୍ଥାତ୍ “ମହା ଭୂମିକମ୍ପର ଘଣ୍ଟା”; ଏବଂ ଏହା ସେହି ରବିବାର ଆଇନର ସମାପ୍ତବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାର ଆଇନ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ହେବା ସମୟରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ମିଶାଏଲ ଉଠି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ମାନବୀୟ ଅନୁଗ୍ରହର ସୁଯୋଗ ଶେଷ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଥାଏ। ଯେମାନେ ବ୍ଲୋବାଲିଷ୍ଟମାନେ ସେହି ବେଶ୍ୟାକୁ ଘୃଣା କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତଥାପି ଗୋଟିଏ ଘଣ୍ଟା ପାଇଁ ତାହାକୁ ନିଜ ରାଜ୍ୟ ଦେବାକୁ ସମ୍ମତ ହେଲେ, ସେମାନେ କେବଳ “ହାୟ, ହାୟ” (ହାୟ, ହାୟ) ତିନିଥର ପୁନରୁକ୍ତି କରନ୍ତି ନୁହେଁ, ବରଂ ସେମାନେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି, “ଏହି ମହାନଗରୀ ସଦୃଶ ନଗରୀ କେଉଁଟି?” ସେମାନେ ଯିହିଜ୍ଜେଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲେ।

ଏବଂ ସେମାନେ ତୋର ବିରୋଧରେ ନିଜମାନଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣାଇବେ, ଏବଂ ତୀବ୍ର ଭାବେ କାନ୍ଦିବେ, ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଧୂଳି ଛିଟିବେ; ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ରାଖରେ ଗଡ଼ାଇବେ। ଏବଂ ସେମାନେ ତୋର ନିମନ୍ତେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୁଣ୍ଡନ କରିବେ, ଏବଂ ଟାଟବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ହୃଦୟର ତୀବ୍ର କହୁତା ସହିତ ଓ କଷ୍ଟଦାୟକ ବିଳାପରେ ତୋର ନିମନ୍ତେ କାନ୍ଦିବେ। ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କର ବିଳାପରେ ସେମାନେ ତୋର ନିମନ୍ତେ ଏକ ଶୋକଗୀତ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବେ, ଏବଂ ତୋର ଉପରେ ଏହିପରି ବିଳାପ କରିବେ, କହିବେ, ସମୁଦ୍ରର ମଝିରେ ଧୂସ ହୋଇଥିବା ଚାନ୍ଦରସ୍ ପରି କେଉଁ ନଗର ଅଛି? ଯେବେ ତୋର ସାମଗ୍ରୀ ସମୁଦ୍ରମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ବାହାରୁଥିଲା, ସେବେ ତୁ ଅନେକ ଜାତିକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲୁ; ତୁ ନିଜର ବହୁତ ଧନସମ୍ପଦ ଓ ବାଣିଜ୍ୟର ପ୍ରଚୁରତାବ୍ୱାରା ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ କରିଥିଲୁ। ଯେ ସମୟରେ ତୁ ଜଳର ଗଭୀରତାରେ ସମୁଦ୍ରମାନଙ୍କ ବ୍ୱାରା ଭାଙ୍ଗି ଦିଆଯିବୁ, ସେ ସମୟରେ ତୋର ବାଣିଜ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ଏବଂ ତୋର ମଝିରେ ଥିବା ତୋର ସମସ୍ତ ସମୂହ ପଡ଼ିତ ହେବ। ବ୍ୱୀପମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ବାସିନ୍ଦା ତୋର କାରଣରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ ହେବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ରାଜାମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୀତ ହେବେ; ସେମାନଙ୍କର ମୁହଁମଣ୍ଡଳ ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇଉଠିବ। ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବ୍ୟାପାରୀମାନେ ତୋର ବିରୋଧରେ ଶିଫ୍ତ କରିବେ; ତୁ ଭୟର କାରଣ ହେବୁ, ଏବଂ ପୁଣି କେବେ ରହିବୁ ନାହିଁ। ଯିହିଜ୍ଜେଲ 27:30-36.

ଯିହିଜ୍ଜେଲ ସେହି ନଗରକୁ “ତୁରୁସ୍” ବୋଲି ପରିଚିତ କରନ୍ତି, ଯେ “ସମୁଦ୍ରର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଧୂସ କରାଯାଇଛି?” ଯିଶାୟ, ତୁରୁସ୍ (ତ୍ୟୀର)ର ବେଶ୍ୟା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିବା ସମୟରେ, ଯିଏ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ମହାବେଶ୍ୟା ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ଯିଏ କାଥୋଲିକ ମଣ୍ଡଳୀ ଅଟେ, ସେ ତାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତଚାତ୍ରୀ ନଗରୀ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ପରିଚିତ କରନ୍ତି।

ଏହି କି ତୁମର ସେହି ଆନନ୍ଦ ମୟ ନଗରୀ, ଯାହାର ପ୍ରାଚୀନତା ପୁରାତନ କାଳରୁ ଆସିଛି? ସେ ନିଜ ପାଦରେ ଦୂରଦେଶକୁ ପରବାସ କରିବା ପାଇଁ ଯିବ। ଟାୟର ବିରୁଦ୍ଧରେ, ସେହି ମୁକୁଟଦାତ୍ରୀ 1 ନଗରୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଯାହାର ବଣିକମାନେ ରାଜକୁମାର, ଯାହାର ବ୍ୟବସାୟମାନେ ପୃଥିବୀର ସମ୍ମାନମୟ ଲୋକ, ଏହି ପରାମର୍ଶ କିଏ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଅଛି? ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଅଛନ୍ତି, ସମସ୍ତ ମହିମାର ଗର୍ବକୁ କଳଙ୍କିତ କରିବା ପାଇଁ, ଏବଂ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ସମ୍ମାନମାନଙ୍କୁ ତୁଚ୍ଛ ତାରେ ପରିଣତ କରିବା ପାଇଁ। ଯିଶାୟା 23:7-9।

ପାପାସନ ହେଉଛି "ମୁକୁଟଧାରିଣୀ ନଗରୀ," କାରଣ ତିନିମୁଖୀ ସଂଘ ଉପରେ ରାଣୀରୂପେ ବସିବାର ଦାବି ସେହି କରେ।

ସେ ନିଜକୁ ଯେତେ ପରିମାଣରେ ଗୌରବାନ୍ୱିତ କରିଛି, ଏବଂ ଯେତେ ପରିମାଣରେ ଭୋଗବିଳାସରେ ବାସ କରିଛି, ସେହି ପରିମାଣରେ ତାହାକୁ ଯଜ୍ଞଣା ଓ ଶୋକ ଦିଅ; କାରଣ ସେ ନିଜ ହୃଦୟରେ କହେ, ମୁଁ ରାଣୀରୂପେ ବସିଅଛି, ମୁଁ ବିଧବା ନୁହେଁ, ଏବଂ ମୁଁ କେବେ ଶୋକ ଦେଖିବି ନାହିଁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:7।

ତୀରୁସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କର ବିଳାପଗୀତରେ ଯିହିଦ୍ଦେଲ କହିଥିଲେ ଯେ ବେଶ୍ୟାର ବିଚାର "ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟଭାଗରେ" ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି।

ପୁନର୍ବାର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲେ, ଏବେ, ହେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ତୁର ପାଇଁ ଏକ ବିଳାପ ଉଚ୍ଚାରଣ କର। ... ତର୍ଜୀଣର ଜାହାଜମାନେ ତୁମ ହାଟବଜାରରେ ତୁମ ବିଷୟରେ ଗୀତ ଗାଉଥିଲେ; ଏବଂ ସମୁଦ୍ରମଧ୍ୟରେ ତୁମେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହେଲା, ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୌରବମୟ କରାଗଲା। ତୁମ ଖେବାଳିମାନେ ତୁମକୁ ଗଭୀର ଜଳରେ ନେଇଗଲେ; ପୂର୍ବ ପବନ ସମୁଦ୍ରମଧ୍ୟରେ ତୁମକୁ ଭଞ୍ଜିଦେଇଛି। ଯିହିଦ୍ଦେଲ 27:1, 2, 25, 26।

ଏହାହିଁ ସେହି "ପୂର୍ବ ପବନ" ଯାହା ମୁକୁଟଧାରିଣୀ ନଗରୀ ତୀରର ବେଶ୍ୟା ଉପରେ ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡ ଆଣେ, ଏବଂ "ପୂର୍ବ ପବନ" ଇସ୍ଲାମର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। ଦଶ ରାଜାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଇସ୍ଲାମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଣାଯାଇଥିବା ଯୁଦ୍ଧ ହିଁ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ପାପାସନାକୁ ଧ୍ୱଂସ କରେ। ଦଶ ରାଜା ଏହା ଅନୁଭବ କରିବା ଯେ ସେମାନେ ପ୍ରତାରିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଭୟକୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ।

ସୁନ୍ଦର ସ୍ଥାନରେ ବିରାଜିତ, ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ଆନନ୍ଦ, ଉତ୍ତର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଅବସ୍ଥିତ ସିଓନ ପର୍ବତ, ସେହି ମହାରାଜାଙ୍କ ନଗର। ତାହାର ପ୍ରାସାଦମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ଆଶ୍ରୟରୂପେ ପରିଚିତ। କାରଣ, ଦେଖ, ରାଜାମାନେ ଏକତ୍ର ସମବେତ ହେଲେ, ସେମାନେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅତିକ୍ରମ କଲେ। ସେମାନେ ତାହାକୁ ଦେଖିଲେ, ଏବଂ ବିସ୍ମିତ ହେଲେ; ସେମାନେ ବିବ୍ରତ ହେଲେ, ଏବଂ ହରାୟ ପଳାଇଗଲେ। ସେଠାରେ ଭୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ କଲା, ଏବଂ ପ୍ରସବବେଦନାରତ ନାରୀର ପୀଡ଼ା ପରି ବ୍ୟଥା। ତୁମେ ପୂର୍ବ ପବନଦ୍ୱାରା ତର୍ଜୀଣର ଜାହାଜମାନଙ୍କୁ ଭଞ୍ଜିଦେଉଛ। ଆମେ ଯେପରି ଶୁଣିଥିଲୁ, ସେପରି ସେନାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନଗରରେ, ଆମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନଗରରେ, ଦେଖିଛୁ: ପରମେଶ୍ୱର ତାହାକୁ ସଦାକାଳ ସ୍ଥିର କରିବେ। ସେଲାହ। ଗୀତସଂହିତା 48:2-8.

ବିଶ୍ୱବାଦୀମାନେ ଯେଉଁଠି ଲୋକମାନଙ୍କ ନଗର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଦେବଙ୍କ ରାଜ୍ୟକୁ ନିହାରିଲେ, କିନ୍ତୁ ନିଜମାନଙ୍କର ମୁଣ୍ଡରୂପେ "ସେହି ମହାନ ନଗର" ବାବିଲୋନକୁ ବାଛିଲେ। ଯେତେବେଳେ ଦେବ ସେହି ମହାନ ନଗରକୁ ନ୍ୟାୟ କରନ୍ତି, ସେମାନେ କାନ୍ଦନ୍ତି ଓ ବିଳାପ କରନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ବୁଝନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି; କାରଣ ସେମାନେ ଯେ ମହାନ ନଗରକୁ ବାଛିଥିଲେ, ସେହି ନଗର ଇସଲାମ (ପୂର୍ବ ପବନ) ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଣାଯାଇଥିବା ଯୁଦ୍ଧରେ ସମୁଦ୍ର ମଝିରେ ଭଜିଯାଇଛି। ଏବଂ ସେହି ଯୁଦ୍ଧ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ତୀବ୍ରତର ହେଉଥିବା ଯୁଦ୍ଧ, କାରଣ ତାହା ପ୍ରସବବେଦନାରେ ଥିବା ଜଣେ ନାରୀ ସଦୃଶ।

ଯେ ପାପାସନ ପାଇଁ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟକୁ ନିର୍ଯାତନା କରିଛନ୍ତି, ସେହି ରାଜ୍ୟକୁ ଦାନିୟେଲ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯେଠାରେ ଆମକୁ ଜଣାଯାଇଛି ଯେ "ଏହି [ବିଶ୍ୱବାଦୀ] ରାଜାମାନଙ୍କ ଦିନରେ," ଇଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ଅନନ୍ତ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବେ।

ଏହି ରାଜାମାନଙ୍କର ଦିନରେ ସ୍ୱର୍ଗର ପରମେଶ୍ୱର ଏକ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବେ, ଯାହା କେବେବି ବିନଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେହି ରାଜ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଛାଡ଼ାଯିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ଏହି ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟକୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଶେଷ

କରିଦେବ, ଏବଂ ସେ ସଦାକାଳ ସ୍ଥଳରେ ରହିବ । ଦାନିଏଲ 2:44.

ମିଲରାଇଟମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ “ଏହି ରାଜାମାନଙ୍କର ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ” ବାସ କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ସତରହର ଦଶ ରାଜା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇତିହାସରେ ଆସିନଥିଲେ; ପ୍ରକୃତପକ୍ଷରେ, ସେମାନେ କେବଳ ଏବେହି ଦୃଶ୍ୟପଥରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ମିଲରାଇଟମାନେ ଠିକ୍ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ସୀମିତ ଥିଲା । ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ସତରହ ଏବଂ ଅଠାରହର ରାଜାମାନଙ୍କର ଦିନରେ ସ୍ଥାପିତ ହେଉଥିବା ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ରାଜ୍ୟ, ଶେଷ ବର୍ଷାର ସମୟକାଳ ଅଟେ ।

“ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ନିଜମାନଙ୍କ ସମମୁଖରେ ଆସନ୍ତା ସଙ୍କଟ ଉପରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ତୀବ୍ରତାର ସହ ଦୃଷ୍ଟି ନିବିଡ଼ କରି ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କ ଚିନ୍ତାକୁ ସେହି ଦିଗକୁ ପ୍ରସାରିତ କରୁଛି । ଇସ୍ରାଏଲର ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ପୂର୍ବରୁ ନ୍ୟାୟଦିବାର ପାଇଁ ଯିବାକୁ ହେବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାପକୁ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରେ ସ୍ୱୀକାର କରାଯିବାକୁ ହେବ, ତେବେ କାର୍ଯ୍ୟ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବ । ଏହା ଏବେହି କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ବିପଦକାଳରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ଆର୍ତ୍ତନାଦ କରିବେ, ମୋର ଇଶ୍ୱର, ମୋର ଇଶ୍ୱର, କାହିଁକି ତୁମେ ମୋତେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛ?”

“ଶେଷ ବର୍ଷା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସୁଛି ଯେମାନେ ଶୁଦ୍ଧ—ତେବେ ସମସ୍ତେ ପୂର୍ବବଦ୍ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ।

“ଯେତେବେଳେ ସେହି ଚାରିଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଛାଡ଼ିଦେବେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜର ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବେ । ଯେମାନେ ନିଜ ପକ୍ଷରୁ ସମ୍ଭବ ସବୁ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କେହି ଶେଷବର୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ ନାହିଁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କୃପାରେ, ଯୀଶୁଙ୍କ ରକ୍ତଦ୍ୱାରା, ସମସ୍ତେ ବିଜୟୀ ହୋଇପାରନ୍ତି । ସମସ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆଗ୍ରହୀ । ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ଆଗ୍ରହୀ ଅଛନ୍ତି ।” Spalding and Magan, 3.

ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସମୟରେ, ଯେବେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ଚାରିଟି ପବନକୁ ମୁକ୍ତ କରନ୍ତି, ସେହି “ଏହି ରାଜାମାନଙ୍କର ଦିନମାନରେ” ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜର ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା କ୍ରମବର୍ଦ୍ଧମାନ, ଏବଂ ଏହା 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2001 ରେ ଛିଟିଛାଟି ଆରମ୍ଭ କଲା, ଯେବେ ତୃତୀୟ ହାୟ ଇତିହାସରେ ପ୍ରବେଶ କଲା, କିନ୍ତୁ ଜାତିମାନଙ୍କର କ୍ରୋଧୋଦ୍ରେକ ତତ୍ତ୍ୱଶାତ୍ତ୍ୱ ସଂଯତ କରାଗଲା । ଏହା ତୀବ୍ରତାରେ ଅବିରତ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି, ଯୁଦ୍ଧରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯେବେ ଏହା ଜାତୀୟ ବିନାଶକୁ ଆଣିଥାଏ । ତା’ପରେ ସେହି ବୃଦ୍ଧିଶୀଳ ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡ ଅବିରତ ଚାଲିଥାଏ, କାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନ୍ୟ ଜାତି ଯୁଦ୍ଧରାଷ୍ଟ୍ରର ଉଦ୍‌ଘାଟନାକୁ ଅନୁସରଣ କରେ, ଏବଂ ଏହିପରି ସେହି ଏକେ ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକୁ ଭୋଗ କରେ । ଏହା ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୀବ୍ରତର ହୋଇଯାଏ । ଏହା ପ୍ରସବବେଦନାରେ ଥିବା ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ପରି ଅଗ୍ରସର ହୁଏ ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ସାତରୁ ଅଷ୍ଟମ ସତ୍ତା ବିଷୟକ ଚିନ୍ତନକୁ ଜାରି ରଖୁ ।

“ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସତ୍ୟକୁ ସ୍ୱୀକାର କରୁଥିବାମାନେ ଶୟତାନଙ୍କ ସେବା କରୁଛନ୍ତି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର ନରକୀୟ ଛାୟା ତାଙ୍କର ଇଶ୍ୱର ଓ ସ୍ୱର୍ଗ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅବରୁଦ୍ଧ କରିଦେବ । ସେମାନେ ସେହିମାନଙ୍କ ପରି ହେବେ, ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମକୁ ହରାଇଦେଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଅନନ୍ତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯାହା ଇଶ୍ୱର ଆମ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି, ତାହା ଯଶରିୟା ପୁସ୍ତକର ୩ ଓ ୪ ଅଧ୍ୟାୟ, ଏବଂ ୪:୧୨-୧୪ ରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି: ‘ତାହାପରେ ମୁଁ ପୁନର୍ବାର ତାହାକୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲି, ଏହି ଦୁଇ ଜୟତୁନ ଶାଖା କ’ଣ, ଯେଉଁମାନେ ଦୁଇଟି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନଳୀ ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜମାନଙ୍କୁଠାରୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତେଲ ଖାଲି କରୁଛନ୍ତି? ସେ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ତୁମେ କି ଜାଣୁନାହାଁ, ଏମାନେ କ’ଣ? ମୁଁ କହିଲି, ନାହିଁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ । ତାହାପରେ ସେ କହିଲେ, ଏମାନେ ସେହି ଦୁଇ ଅଭିଷିକ୍ତଜନ, ଯେମାନେ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛନ୍ତି ।”

“ପ୍ର ଭୁ ସମସ୍ତ ସମ୍ପଦରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । ତାଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ସୁବିଧାର ଅଭାବ ନାହିଁ । ଆମର ବିଶ୍ୱାସୀ ସହାନତା, ଆମର ପୃଥିବୀସଂସର୍ଗୀ ସ୍ୱ ଭାବ, ଆମର ଦୁଇ କଥାବାତ୍ତା, ଆମର ଅବିଶ୍ୱାସ—ଯାହା ଆମର ଆଲୋଚନାରେ ପ୍ର କାଶିତ ହୁଏ—ଏହି ସବୁ କାରଣରେ ଆମ ପାଖାପାଖି ଅନ୍ଧ କାର ଛାୟାମାନ ଜମା ହୁଏ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବାଣୀ କିମ୍ତ । ଚରିତ୍ର ରେ ସେହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମନୋହର, ଏବଂ ଦଶ ହଜାରମଧ୍ୟ ରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଚତମ ଜଣେ ଭାବେ ପ୍ର କାଶିତ ହୋଇନାହାନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଅହଂକାରପୂର୍ଣ୍ଣ ନିରର୍ଥକତା ପ୍ରତି ନିଜକୁ ଉନ୍ନତ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ରହେ, ସେତେବେଳେ ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ଆମ୍ଭେ ତାହା ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମା କରିପାରୁ । ଆମର ଅସ୍ତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି କେବଳ ଛାୟାକୁ ଦେଖେ, କିନ୍ତୁ ତାହାର ପରେ

ଥୁବା ମହିମାକୁ ଦେଖିପାରେ ନାହିଁ। ଦୂତମାନେ ଚାରି ପବନକୁ ଧରି ରଖିଛନ୍ତି, ଯାହାକି ଏକ କରୁଣ ଘୋଡ଼ାରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ, ଯେଉଁଥିରେ ଛୁଟିଯାଇ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ପୃଷ୍ଠଭାଗ ଉପରେ ଧାଇଁଯିବାକୁ ଚାହେଁ, ଏବଂ ନିଜ ପଥରେ ବିନାଶ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ବୋକି ନେଇଯାଏ।”

“ଆମେ କି ନିତ୍ୟ ଜଗତର ସେଇ ସୀମାରେ ଥିବାବେଳେ ନିଦ୍ରାସ୍ଥ ରହିବୁ? ଆମେ କି ନିରୁତ୍ସାହ, ଶୀତଳ ଓ ମୃତସଦୃଶ ରହିବୁ? ହାୟ, ଯଦି ଆମର ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଓ ଶ୍ଵାସ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାଯାଏ, ଯେଣୁ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ପାଦରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ଜୀବନ୍ତ ହୋଇଉଠନ୍ତି। ଆମକୁ ଦେଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ପଥ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ, ଏବଂ ଦ୍ଵାର ସଂକୁଚିତ। କିନ୍ତୁ ଯେପରି ଆମେ ସେହି ସଂକୁଚିତ ଦ୍ଵାର ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରୁ, ତାହାର ପ୍ରସ୍ତାର ଅସୀମ।” Manuscript Releases, volume 20, 217.